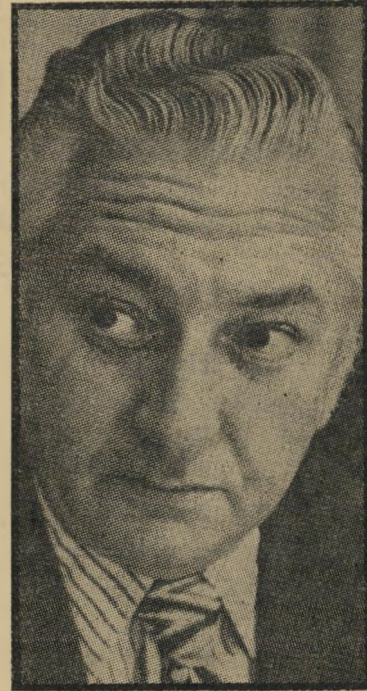

משולם ריקלים בצרות

איל-הכספים הישראלי-לשעבר, משולם ריקלים, ניקלע לצרות צרורות, והכל בגלל ניסיון לבלעית חברת-ענק נוספת. ריקלים הוא כיום יו"ר מועצת-המנהלים של הקונגלומאט "ראפיד-אמריקן", ה- מחזיק ב-62% ממניות רשת בתי-המכירות

אייכספמים ריקלים שלום לידיד

בקר, נשיא "ראפיד", לטוש עין על חברת-ענק בשם "אינטר-סטייט", אף היא בעלת רשת-חנויות, אשר הפסידה בשני תיים האחרונות יותר מ-100 מיליון דולר. ריקלים ובקר, אישית, הלוו שלושה מיליון דולר ל"אינטר-סטייט", וקיבלו תעודות-אופציה לרכישת 600 אלף מניות בה, בסכום של 3 דולר המנייה. במקביל הכינו תוכנית לבלעית "אינטר-סטייט" והבראתה על-ידי מיזוג עם "ראפיד". לפי התוכנית היתה "אינטר-סטייט" מקבלת 1100 חנויות של מק-רורי, ונותנת תמורתן מניות מבוכרות בסך 150 מיליון דולר, נושאות ריבית של 4.5% לשנה. מה שישאר ממק-רורי ימוזג לחלוטין לתוך "ראפיד", וכך תיעלם מק-רורי. למעשה תקבל "אינטר-סטייט" 1100 חנויות ריווחיות תמורת תשלום מינימלי, וכך תצא מן הבוץ. אילו היה התרגיל מצליח, היה שווי מניות "אינטר-סטייט" קופץ בעשרות מונים, ושווי מניותיהם של ריקלים ובקר היה קופץ, כמו, אף הוא.

בהתאם לתוכנית המקורית היה על שמואל נאמן לקבל את ניהול "אינטר-סטייט", אולם הוא דרש מיליון מניות ב-3 דולר, ולזאת סירבו הבנקים הנושים של "אינטר-סטייט", שנמצאת בניהיים ב"פירוק. ריקלים החליט לוותר על ידידות של שנים, ולא על 3 מיליון דולר, ונפטר מנאמן. כדי לשכנע את הבנקים-הנושים, העלה את הריבית על המניות המבוכרות ל-7%, וכן הוציא מ-1100 חנויות מק-רורי כמה מאות חנויות מפסידות. החל ויכוח בין הבנקים-הנושים ל- חברות-הביטוח, ואז התערבו כמה מ" בעלי-המניות של מק-רורי, בשורה של תביעות מישפטיות ביקשו לבטל לא רק את חיסול מק-רורי על-ידי מכירתה ל"אינטר-סטייט", אלא גם את מיזוג מק-רורי עם "ראפיד". הם טענו כי ריקלים ובקר מנצלים את החברה לתועלתם ה- אישית. תוצאה ראשונה של התביעות: ריקלים ובקר ביטלו את תוכניתם. האם יפסידו את שלושה מיליון הדולר שהילוו, או יותר מכך?

מק-רורי. ריקלים וחברו הישראלי, שמואל נאמן, השתלטו על מק-רורי והפכוה לעסק משגשג, ולפני זמן מה איחדו את מק-רורי עם "ראפיד". לאחר האיחוד החלו ריקלים ואיזידור

העירייה לווה בריבית קצוצה

אין לעיריית תל-אביב דרכים לגייס כסף פים שלא דרך מתווכים? באותה הריבית של עיריית תל-אביב, הוחלט על לקיחת ההלוואה בריבית השחורה, אושרה גם הוצאת כספים. סגור-ראש-העיר מטעם ה"ע", פרץ אוני-קובסקי, שזה-עתה נבחר לתפקידו, קיבל הלוואה לרכישת מכוניות, בסך 20 אלף לירות, בריבית של 6.5%, כאשר מרבית ההלוואה אינה צמודה כלל - היינו, מתנה על חשבון שלם-המיסים. ועל-מנת שלא ישתר הרושם כי ה- עירייה אינה מתעניינת בסיפור, אושרה גם רכישת ספרים: 70 ספרים, "בית" חלק ב', ולשם איזון - 70 ספרים מאת ברל רפטור.

ועדת-הכספים של עיריית תל-אביב אישרה בחודש שעבר קבלת הלוואה מ- מלווה בריבית קצוצה, אליהו ראובן שמיע, הידוע היטב למבקשי הלוואות בריבית-קצוצה ברחוב לילינבלום. שמיע הקים קונסורציום שנתן לעיריית תל-אביב 10 מיליון לירות למיספר שנים. העירייה תשלם ריבית של 9% צמוד ל- מדד, כלומר, הדבר יעלה לעירייה יותר מ-30% לשנה! בנוסף תשלם העירייה לשמיע עמלה של אחוז ורבע מראש, תמורת "השגת ה- הלוואה". עמלה זו מסתכמת בסך של 125 אלף לירות. כאשר יהודי פשוט, חסר-קשרים, פונה למלווים-בריבית, הדבר מובן. אבל האם

איך לא לשלם מסי-הכנסה על שכר-דידה

כמה בעלי בתים ודירות פיתחו לאחרונה טכניקה מיוחדת, כדי לא לשלם מסי-הכנסה על שכר-דידה שהם מקבלים ב- דירות השייכות להם. נאמר שאדם משכיר דירה תמורת 500 לירות לחודש. באופן רגיל יהיה עליו לשלם כ-250 לירות מתוכן מסי-הכנסה, ביחד אם יש לאותו אדם עוד עסקים. כל מה שעליו לעשות הוא לקבוע כי שכר הדירה יהיה רק 150 לירות לחודש, ועל סכום זה אינו חייב במס.

בנוסף יפקיד השוכר בחשבון-הבנק של המשכיר 30 אלף לירות, פיקדון אותו ימשוך בחזרה בתום השכירות. הריבית על הפיקדון תיכנס לחשבון המשכיר. כל מה שעל המשכיר לעשות הוא לדאוג כי הריבית תהיה תמיד בסכום הקטן מהגירעון שלו בחשבון, וכך היא תקטין את עודף-המשיכה שלו, ותהיה כולה פטורה ממי-הכנסה. התוצאה: השוכר ישלם פחות, כי הוא משלם נטו, ואילו המשכיר יקבל הכנסה פטורה ממס.

המחסור בנייד - עליית מחירי העיתונים

כי ההכנסות מן המודעות אינן מכסות את הוצאות הנייר והדפוסה. שלושה העיתונים האלה שוקלים הגבלה-מרצון של כמות המודעות והעמודים בכל עיתון. שלושה העיתונים תחסר עד תום ה- שנה כמות של 10 אלפים טון נייר, שלא הצליחו להשיג בשום אופן.

הארץ" יעלה שוב מחירו - ללירה ביום רגיל, ושתי לירות ביום ששי. היומון "הארץ" סובל קשות מהתייקרות הנייר, שמחירו יגיע בקרוב ל-2500 לירות ה- טונה, ומאייכותו להעלות את מחירי המודעות. כיום הגיעו למעשה "הארץ", "מעריב" ו"ידיעות אחרונות" למסקנה

המיתון בשער

יותר ויותר אנשי-עסקים מתכוננים למיתון בעסקים, שיהיה חזרה על המיתון של 1966. לדעתם, לא תהיה דרך אחרת לפיתרון גירעון-הענק של ישראל בין הייצוא והייבוא, ללא צימצום דראסטי של הייבוא והקטנת הפעילות הכלכלית.

כמה אנשי-עסקים בכירים לוקחים עכשיו הלוואות לכמה שנים, בריבית ממוצעת של 30% לשנה (לא-צמוד), ומשקיעים את הכסף בתעודות צמודות סחירות. כוונתם להיות מוכנים למיתון, כשמי שיחזיק בידיו כסף נזיל, יוכל להחזיק מעמד ברווחה ואף להתרחב.

מה שקרה לווליאם שטרן באנגליה, משמש להם אות-אזהרה מפני הצפוי בישראל.

אותם שמצפים למיתון מוציאים את כספם מן הבורסה התל-אביבית, בהנחה כי תהיה ירידת שערים גדולה. חלק מהם אף משקיע בבורסה האמריקנית, הנמצאת עכשיו בשפל, בהנחה כי תחול שם גאות, עם סיום משבר הדלק.

3 מיליון למפא"י

מפיק גולן הצלחה לטרט

גולן על הסוס

המפיק והבמאי מנחם גולן עשה זאת שוב - יצא מן הבוץ שבו שקע אחרי המלחמה, ועכשיו הוא שוב משופע ב- כסף, ריווחי סרטי. הסרט "קזבלאן", שבהקרנתו הוחל בארה"ב, נמצא במקום ה-22 בין 50 הסרטים גורמי-הקופות ב"ארה"ב. לפי עיתון-הבידור "וראייטי", הכניס הסרט בעיר אחת, בה הוא מוצג ב-14 בתי-קולנוע, משך 4 שבועות, 180 אלף דולר. הסרט הכניס שבוע האחרון יותר מאשר "סרפיקו", למשל. גולן מכר בקאן את סרטי "לפקח" לחברת "פארמונט" בתנאים מצויינים. החברה הבטיחה לו מינימום הכנסה של 1.6 מיליון דולר. הפקת הסרט עלתה כ-800 אלף דולר. כן מכר את סרטו "אבו-אליבאנת" ב-200 אלף דולר.

"פאן-לון"

משרדי חברת "פאן-לון", השוכנים כיום במיגדל-שלום בתל-אביב ומשטרעים על קומה שלמה, יעברו תוך חודש לבית "הארץ" הישן. "פאן-לון" רכשה את ה- בניין מידי "הארץ" לפני כשנה. המישי-רדים החדשים של "פאן-לון" יהיו ליד משרדי חברת "כלל", הקונה עכשיו שלי-טה ב"פאן-לון".

לבית "הארץ"

הבורסה נייר חדרה ומנוע "ואנקל"

הגורם העיקרי להצלחת מניות מיפעלי "נייר-חדרה" בבורסה של ניו-יורק, הוא הזיכיון שרכש המיפעל, בשעתו, על מנוע ה"ואנקאל" המהפכני. מנכ"ל מיפעלי "נייר-חדרה", יששכר היימוביץ, שילם מיליון דולר מראש כדי לשים יד על הזיכיון למה שנראה היה לפני שלוש שנים כמנוע-העתיד.

במרוצת הזמן הצדיק הדבר את עצמו. החברות הגדולות בעולם, החל ב"רולס-רויס" וכלה ב"פורד" ו"ג'נרל מוטורס" או "מאזדה" היפאנית, שילמו עשרות מיליוני דולרים תמורת הזיכיון, וניגשו לייצור מכוניות מצויידות במנוע החדש. גם "נייר-חדרה" הקים חברה נוספת, בשיתוף עם קבוצת בנק ישראל-בריטניה, ביוזמת מנהל הבנק הישוע בן-ציון, וניגשו להקים מיפעל לייצור מנועי "ואנקאל" קטנים למזחלות-שלג, עבור חברת "קרטיס-רייט" האמריקנית, המחזיקה בזיכיון הביעדי ל"ארה"ב למנוע זה.

והנה, בשנה האחרונה חלה ירידה גדולה במניות "נייר-חדרה" וכן במניות "קרטיס-רייט". שירדו משיא של כ-60 דולר לרמה של 24 דולר המנייה. חברת "מאזדה" שמכרה קודם 13,500 מכוניות עם מנוע "ואנקאל" לחודש בארה"ב, מוכרת עתה כ-7,500 מכוניות לחודש בלבד. "פורד", "שברולט" ו"ג'נרל מוטורס" הודיעו על הקפאת התוכניות לייצור מכוניות עם מנוע-העתיד.

הגורם בריחה מן ה"ואנקאל" הוא משבר הדלק. מנוע ה"ואנקאל" צורך, לדעת מומחים, דלק רב יותר ממנועים רגילים. מכון בלתי-תלוי מירסס חוות-דעת כזו, וכך נגרם משבר במכירת מכוניות בעלות מנועי ה"ואנקאל". "מאזדה" היפאנית ביקשה מביחוד-דלק שני למכוניותיה, והיא מבטיחה כי תוך שנתיים תחסוך המכונית 40% מכמות הדלק שהיא צורכת עכשיו, שהיא, לדברי החברה, 8 קילומטר לליטר. (להערכת המכון, הצריכה היא 4 ק"מ לליטר.)

הכל, כולל בעלי-המניות של "נייר-חדרה", מצפים כעת לתוצאות הבדיקה השנייה בארה"ב ולסיום משבר הדלק. מנוע ה"ואנקאל" יוכל לשוב ולרווח, ועימו מניות "נייר-חדרה" ו"קרטיס-רייט".